

Wilmann: Jeg har begæret Ordet for at knytte nogle faa Bemærkninger til § 35 i Lovforslaget, som omhandler Afgiften af Motorkøretøjer. Det er ikke selv Spørgsmaalet om Afgiften, jeg vil omtale, den kan der siges baade godt og ondt om, men navnlig Spørgsmaalet om Afgiftens Fordeling. Saa vidt jeg kan se, er man ved Fordelingen af Afgiften gaaet ud fra, at det kun er de store Byer og Amtskommuner, som har Udgifter ved Automobilkørselen. Naar jeg undtager Gentofte Kommune, er der, saa vidt jeg kan se, ikke en eneste Sognekommune, som faar en rød Øre af denne Afgift, selv om Sognekommunerne ofrer nok saa meget paa Vejene af Hensyn til Automobilkørselen. Saa vidt jeg kan se, er man gaaet ud fra, at den Omstændighed, at Amtskommunerne maa lave anden Vejbelægning end den, de hidtil har haft, koster dem betydeligt mere end den gammeldags Belægning med Skærver og Grus. Saa vidt jeg ved, beror det imidlertid paa en Misforstaaelse. Chaussébelægning, altsaa Brosten for de gamle makadamiserede Veje, er i Virkeligheden ikke synderlig dyrere, hvis det overhovedet er dyrere, end den gamle Makadamisering, thi en saadan Belægning af Vejene varer adskilligt længere end den almindelige Skærvebelægning. Medens den almindelige Skærvebelægning kan holde — det er naturligvis forskelligt, efter hvor stor Trafik der er paa Vejen — 4—5 Aar, holder Chaussébelægningen saadant noget som tyve til tredive Aar. Der bliver derved Tale om en større øjeblikkelig Udgift til Istandsaettelse af Vejene, men i det lange Løb bliver Udgiften ikke større. Det er da ogsaa almindeligt, at den allerede tidligere nævnte københavnske Amtskommune optager Laan til at gøre Vejene i Stand paa denne Maade og lader Laanene være afbetalt indenfor det Tidsrum, i hvilket disse forbedrede Veje kan holde. I Virkeligheden bliver den aarlige Udgift ikke synderlig større, hvis den overhovedet bliver større, end paa den gamle Maade.

Der er en anden Anledning til ekstraordinære Udgifter paa Grund af Automobilkørselen, idet Sognekommuner — maaske det ogsaa gælder Amtskommuner, men jeg ved i hvert Fald, at det gælder Sognekommuner —, der ønsker, at automobilkørende skal kunne komme saa meget omkring i Kommunerne som muligt, vil komme til at ofre betydelige Beløb paa Udvidelse af de smalle Veje. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel. Ude i Lyngby-

Taarbæk Kommune ligger det kendte Udflugtssted Frederiksdal, hvor mange gerne tager ud pr. Motorkøretøj, men Vejene er saa smalle, at Sogneraadet derude fandt det uforsvarligt at lade Motorkøretøjer færdes ad dem. For at imødekomme Ønskerne fra motorkørende har man maattet ofre et Par og tyve Tusind Kroner paa Udvidelsen af Vejene til Frederiksdal, men det faar Kommunen ikke en rød Øre til. Jeg vilde gerne slaa til Lyd for, at man fandt en Fordelingsmaade, hvorefter Afgiften ikke fordeles med visse bestemte Procent til de og de Kommuner, men at den bliver fordelt i Forhold til, hvad hver Amtskommune, Bykommune og Sognekommune virkelig ofrer for at indrette Vejene saaledes, at de er egnede til Motorkørsel og derved ogsaa til al anden Færdsel.

Jeg tror, som sagt, ikke, at den Omstændighed, at man laver Vejene bedre med andet Materiale, i Virkeligheden kommer til at koste Kommunerne synderligt. Det er for øvrigt et af de Goder, Automobilkørselen har medført, at Ingeniørerne har maattet lægge deres Hoveder i Blød for at finde en bedre Belægning af vore Veje, og det er saa nogenlunde lykkedes dem paa adskillige Omraader, navnlig Chaussébelægningen staaet sin Prøve og opfylder de Krav, man kan stille til en god og fornuftig Vejbelægning, men der er ogsaa andre Belægninger, Asfaltbelægning, Tjæremakadamisering og Overtjæring, alt sammen Metoder, som samtidig med, at de hindrer Støvplagen og hindrer, at Automobilerne suger Vejene i Stykker, gør Vejene bedre for alle, som færdes paa dem. Saadanne forbedrede Metoder har Amtskommunerne og de store Kommuner, der har Stads- og Kommuneingeniører, forholdsvis let ved at bringe i Anvendelse, men de allerfleste, navnlig af Sognekommunerne, har ikke en saadan teknisk Medhjælp. Jeg vil derfor i denne Forbindelse slaa til Lyd for, at der fra Statens Side bliver gjort noget for at hjælpe alle disse Kommuner med Raad og Daad, naar det gælder Forbedring af deres Vejbelægning. Det kunde tænkes iværksat paa forskellige Maader. Staten har jo ansat Mænd til at vejlede paa saa mange Omraader, der er Statskonsulenter baade paa det ene og det andet Omraade, og jeg synes ikke, det kunde være udelukket, at Staten i et saa vigtigt Anliggende, som dette i Virkeligheden er, ansatte en eller anden kyndig Mand til at vejlede Kommunerne med Hensyn til, hvorledes de skal indrette de-